

Sygn. akt IX Ka 1406/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SO Ewa Opozda-Kałka

SO Marcin Chałoński (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku

sprawy S. G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 24 maja 2013 roku sygn. akt II K 953/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. czyn przypisany oskarżonemu S. G. kwalifikuje jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i za ten czyn na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 15 (piętnastu) dni aresztu;
2. zwalnia oskarżonego S. G. od opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. A. kwotę 516, 60 (pięćset szesnaście 60/ 100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego S. G. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego S. G. od wydatków w postępowaniu odwoławczym.

IX K a 1406/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa Kielce Wschód w K.oskarżyła S. G.o to, że w dniu 9 lipca 2012 roku w K.zabrał w celu przywłaszczenia futerał o wartości 50 złotych z zawartością gitary akustycznej o wartości 200 złotych, stroika elektrycznego o wartości 90 złotych i metalowych strun do gitary o wartości 35 złotych, a wszystko o łącznej wartości 375 złotych na szkodę B. J., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Kielcach - Wydział XII Grodzki wyrokiem z dnia 3 czerwca 2008 roku o sygn. akt XII K 397/08 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 28 sierpnia 2009

roku do 6 sierpnia 2009 roku i od 11 lipca 2011 roku do 1 sierpnia 2011 roku oraz z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 23 i 24 listopada 2007 roku, przy czym miał w nieznacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu, przy ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do pokierowania swoim postępowaniem, to jest o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 24 maja 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 953/12 Sąd Rejonowy w Kielcach oskarżonego S. G. w ramach czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 9 lipca 2012 roku w K. zabrał w celu przywłaszczenia futerał o wartości 40 złotych z zawartością gitary akustycznej o wartości 200 złotych, stroika elektrycznego o wartości 55 złotych i metalowych strun do gitary o wartości 35 złotych, a wszystko o łącznej wartości 330 złotych na szkodę B. J., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Kielcach - Wydział XII Grodzki wyrokiem z dnia 3 czerwca 2008 roku o sygn. akt XII K 397/08 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 28 sierpnia 2009 roku do 6 sierpnia 2009 roku i od 11 lipca 2011 roku do 1 sierpnia 2011 roku oraz z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 23 i 24 listopada 2007 roku, przy czym miał w nieznacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu, przy ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do pokierowania swoim postępowaniem, to jest popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za ten czyn wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. A. kwotę 619, 92 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu oraz zwolnił S. G. od kosztów sądowych w całości.

Apelację od tego wyroku, na podstawie art. 444 k.p.k. oraz art. 425 § 2 k.p.k. wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na korzyść oskarżonego. Mianowicie powołując się na przepis art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt.4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność - surowość wymierzonej oskarżonemu S. G. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres próby w sytuacji, gdy w sprawie wystąpiło szereg okoliczności, a to fakt, iż oskarżony przyznał się do winy, wyraził skruchę, szkoda została naprawiona, a jej wysokość nieznacznie przekroczyła próg uzasadniający uznanie czynu za przestępstwo, czyn został popełniony w warunkach określonych w art. 31 § 2 k.k. uzasadniających skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

W oparciu o tak sformułowany zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku po przez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, jednakże w konsekwencji doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego S. G., jednakże całkowicie nie z tych przyczyn, o jakie postulował skarżący w skardze apelacyjnej.

Na wstępie przede wszystkim podkreślić trzeba, że Sąd Rejonowy w Kielcach w sposób prawidłowy przeprowadził przewód sądowy, zebrane w jego toku dowody poddał wszechstronnej i wnikliwej analizie zgodnie z przepisami prawa, wskazaniem wiedzy i zasadami logicznego rozumowania jak również doświadczeniem życiowym, wydane zaś na tej podstawie rozstrzygnięcie w sposób należyty uzasadnił, co w pełni odpowiada wymogom zawartym w przepisie art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Nie można zatem zgodzić się z argumentacją skarżącego, że wymierzona oskarżonemu według stanu prawnego obowiązującego w momencie wyrokowania kara jest rażąco surowa. Podnoszone uwarunkowania, jakie rzekomo Sąd I instancji niedostatecznie wziął pod uwagę zdaniem Sądu II instancji właśnie prawidłowo zostały wzięte pod uwagę jako okoliczności łagodzące i dlatego wymierzono na tamten stan prawny minimalną karę, jaką można było orzec za przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 k.k., czyli właśnie karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Z

pewnością zaś te wszystkie okoliczności nie są takimi, jakie mogą decydować o pozytywnej prognozie co do S. G. na przyszłość jeżeli chodzi o nie popełnianie przestępstw, ale przestrzeganie zasad porządku prawnego. Przy uprzedniej wielokrotnej karalności Sł. G. głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, popełnieniu tego czynu w warunkach recydywy (jeszcze raz podkreślając na stan prawny z daty wyrokowania), wykluczały możliwość skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Tak więc w tym zakresie apelujący myli się podnosząc, że okoliczności łagodzące powinny decydować o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

Jednakże niezależnie od powyższych zarzutów, czyli ich merytorycznej nietrafności, zaskarżony wyrok trzeba było obligatoryjnie zmienić wobec zmiany stanu prawnego obowiązującego w momencie rozpoznania apelacji.

Mianowicie art. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw z dnia 25 października 2013 roku poz. 1247 wprowadził zmiany w kodeksie wykroczeń. Konkretnie art. 119 § 1 k.w. otrzymał brzmienie: Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Ustawa ta weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 roku.

Z kolei w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 roku opublikowanego w Dzienniku Ustaw z dnia 17 września 2012 roku Dz. U. 2012. 1026 - od dnia 1 stycznia 2013 roku ustala się minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1 600 złotych.

Zatem od dnia 9 listopada 2013 roku kwotą graniczną decydującą o tym, czy dany czyn stanowi przestępstwo w tym przypadku kradzieży z art. 278 § 1 k.k. czy wykroczenie kradzieży z art. 119 § 1 k.w. jest 400 złotych (1/4 z sumy 1 600 złotych).

Dlatego też w obecnym stanie prawnym z uwagi na fakt, że S. G. przypisano kradzież mienia o wartości łącznej 330 złotych, czyn oskarżonego stał się wykroczeniem z art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 17 § 2 k.w. (zamiast przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 31 § 2 k.k.).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 109 § 1 k.p.w. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k. orzekł jak w wyroku zmieniając zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż czyn przypisany oskarżonemu S. G. zakwalifikował jako wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 17 § 2 k.w. i za taki czyn wymierzył u karę 15 dni aresztu.

W ocenie Sądu Okręgowego kara wymierzona oskarżonemu w takiej postaci w sposób właściwy spełni swoje funkcje zarówno represyjne jak i prewencyjne, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i społecznego oddziaływania sankcji karnej. Będzie dla oskarżonego wystarczającą nauczką, nie zachwieje tzw. społecznego poczucia sprawiedliwości w osobie pokrzywdzonego oraz będzie przestrogą na przyszłość dla innych, a ponadto kara ta w sposób właściwy dostosowuje się do wartości mienia, jakiego kradzieży dopuścił się S. G..

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie 119 k.w. w zw. z art. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 21 pkt.2 w zw. z art. 10 ust.1 i w zw. z art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.). Oskarżony obecnie jest pozbawiony wolności w innej sprawie od dłuższego czasu, nie posiada żadnego majątku jak i stałych źródeł dochodu, zatem uiszczenie przezeń kosztów postępowania odwoławczego byłoby zbyt uciążliwe z uwagi na powyższą sytuację majątkową i dochody S. G..

SSO Marcin Chałoński SSO Zbigniew Karamara SSO Ewa Opozda-Kałka